

Tomi Ahokas

Vertaislainat yritysrahoituksessa

Vertaislainat yritysrahoituksessa

Tomi Ahokas
Opinnäytetyö
Kevät 2017
Liiketalouden tutkinto
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Liiketalouden tutkinto, Taloushallinto

Tekijä(t): Tomi Ahokas

Opinnäytetyön nimi: Vertaislainat yritysrahoituksessa

Työn ohjaaja: Arja Itkonen

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Kevät 2017

Sivumäärä: 36 + 1

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimii Oulunsalossa sijaitseva Redocap Invest Oy, joka on tuomassa rahoitusmarkkinoille uutta vertaislainapalvelua. Palvelussa sijoittajat voivat antaa luottoa sitä tarvitseville yrityksille heidän palvelunsa kautta. Opinnäytetyö on kaksiosainen. Työhön liittyy laskuri jolla voidaan laskea toimeksiantajan antamien lainaparametrien mukaan annuiteetilainalle kuukausierä, lainaan liittyvät kulut ja luoda lainan takaisinmaksuehdotelma. Lisäksi laskurilla voidaan laskea palvelun kautta sijoittaville henkilöille arvioitu tuotto heidän sijoituksilleen. Työn toinen osuus on kirjallinen teoriaosuus yritysrahoituksen perusteista ja yritysten rahoituskäyttäytymisestä.

Opinnäytetyön tavoitteena on tarjota toimeksiantajalle toimivat laskurit sekä teoriaosuuden avulla selvittää mitä eri tapoja yrityksillä on rahoittaa toimintaansa ja kuinka yritysten rahoituskäyttäminen on vuosien aikana muuttunut. Lisäksi tehdään katsaus myös muihin lainan hintoihin vaikuttaviin tekijöihin. Työssä sovellettu tieto on pääsääntöisesti kirjallista, mutta mukana on myös toimeksiantajan tarjoaman palvelun kanssa samankaltaisia yrityksiä, joiden tilastotietoa on hyödynnetty opinnäytetyössä.

Työn päätulos on saatu tieto miten yritykset etsivät nykyisin myös vaihtoehtoisia rahoituslähteitä pankkien sijaan. Pankkilainojen osuus on laskenut, ja vastaavasti vaihtoehtoisten rahoitusyhtiöiden osuus yritysten rahoittajana on noussut. Suomalaiset yrittäjät ovat kokeneet, että pankit ovat haluttomia myöntämään lainaa ja pankkien vaatimat vakuudet lainoille ovat liian suuria. Tämä voi olla yksi syy siihen miksi yrittäjät ovat viime vuosina alkaneet etsiä vaihtoehtoisia rahoituslähteitä toiminnalleen.

Opinnäytetyö tarjoaa toimeksiantajalleen toimivat laskurit käyttöönsä sekä teoreettista tietoa siitä, miksi suomalaiset yrittäjät ovat nykyään herkempiä hylkäämään pankit pääsääntöisenä rahoittajana ja ovat valmiita käyttämään esimerkiksi rahoitusyhtiöitä toimintansa rahoittajina. Toimeksiantaja voi myös halutessaan päivittää tehtyjä laskureita, mikäli he haluavat muuttaa lainaparametrejään. Halutessaan he voivat seurata markkinakäyttäytymistä tulevaisuudessakin Suomen Pankin tarjoamien yritys-kyselyiden avulla.

Asiasanat: pääoma, oma pääoma, vieras pääoma, rahoitus, joukkorahoitus, luotto, vertaislaina

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree programme in Business Economics, Option of Financial Administration

Author(s): Tomi Ahokas

Title of thesis: Peer to peer lending in corporate finance

Supervisor(s): Arja itkonen

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2017 Number of pages: 36 + 1

The principal of the thesis is launching a new peer to peer lending service. This thesis consists of two parts. The first part is the built peer to peer lending calculator which will be provided to the principal to use on their new service's website. The second part is a written segment which introduces the basics of corporate finance, how companies are currently funding their activities, how they will fund their activities in the future and how peer to peer lendings have evolved in recent years.

The calculator is built on loan parameters provided by the principal. The written segment is based on financial books, reports provided by Suomen Pankki and Suomen Yrittäjät and information gathered from principal's competitors. Goal of the written segment is to provide principal information on how companies are funding themselves and how they will fund themselves in the near future.

Based on the information provided by Suomen Pankki and Suomen Yrittäjät, it is safe to say that companies have started to look for alternative ways to fund their activities. The companies' representatives told Suomen Pankki and Suomen Yrittäjät that the banks are reluctant to grant loans. This may be one of the main reasons why the companies have started to look out for alternative means to fund their activities

The thesis will offer calculators and information why companies have started to look out for alternative means to fund their companies for the principal. The calculators are built in the way that updating loan parameters are easy. In order to stay updated on the situation of companies the principal can follow the quarter and year reports made by Suomen Pankki and Suomen Yrittäjät.

Keywords: capital financing, credit, peer to peer lending, liabilities

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	RAHOITUKSEN LÄHTEET	8
2.1	OMA JA VIERAS PÄÄOMA	9
2.2	VÄLIRAHOITUS	11
2.2.1	Optiolaina	12
2.2.2	Vaihtovelkakirjalaina	12
2.2.3	Pääomalaina	13
3	LUOTOT	14
3.1	Luottoluokitus ja korko	15
3.2	Luottotappio	17
3.3	Suhdannevaihtelut	18
4	RAHOITUKSEN HANKKIMINEN	23
5	VERTAISLAINAT JA SIJOITTAJAN NÄKÖKUMA	25
5.1	Sijoittajan näkökulma	25
5.2	Vertaislainojen kehitys	27
6	LAINALASKURIN LAATIMINEN	30
7	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	33
	LÄHTEET	35
	LIITTEET	37

1 JOHDANTO

Pankit ovat viime vuosina menettäneet asemaansa yritysten pääsääntöisenä rahoittajana. Heidän markkinaosuuttaan on vähentänyt vaihtoehtoisten rahoitusvaihtoehtojen lisääntyminen. Vertaislainat ovat Suomessa vielä verrattain uusi lainamuoto, mutta vertaislainojen osuus toiminnan rahoittajana on kasvanut viimeisten kolmen vuoden aikana huomattavasti (Fellow Finance 2016c, viitattu 27.4.2017). Samaan aikaan, kun markkinoille on tullut vaihtoehtoisia rahoituskeinoja, pankit ovat puolestaan kiristäneet lainanantoehtojaan ja vaatimuksiaan (Suomen Pankki 2015, 21).

Opinnäytetyön toimeksiantaja on Redocap Invest Oy, joka on perustamassa uutta vertaislainapalvelua. Sain opinnäytetyön idean toimeksiantajalta, kun toimeksiantaja kertoi tarvitsensa vertaislainapalvelulleen laina- ja saatavalaskuria. Olin heihin itse yhteydessä ja ilmoitin tekeväni heille tarvittavat laskurit. Opinnäytetyöhön kuuluu laskureiden lisäksi teoriaosuus. Teoriaosuudessa käydään läpi yrityksen eri tapoja rahoittaa toimintaansa, kuitenkin keskittyen vieraan pääoman lainoihin. Lisäksi tarkastellaan miten vertaislainat ovat kehittyneet kahdella kilpailijalla, Fellow Financella ja Funding Circlellä.

Toimeksiantajalle rakennetaan opinnäytetyössä lainalaskuri käytettäväkseen uuden palvelunsa internetsivustollaan. Tehtävällä laskurilla sekä lainanottaja, että lainan rahoittaja näkee itselleen tärkeät luvut. Lainanottajalle näitä ovat lainarakenteiden selvittäminen ja lainojen mahdollinen hintavertailu. Lainan rahoittaja näkee laskurista sijoituksiensa arvioitun tuoton ja luottotappion sekä sijoitusajan. Laskurin muutettavien lainaparametrien avulla toimeksiantaja voi helposti osoittaa useita eri vaihtoehtoja omille asiakkailleen.

Opinnäytetyön teoriaosuudessa päälähteinä käytetään useita eri rahoitusalan kirjoja. Kirjoista haetun teorian lisäksi työssä käytetään Suomen Pankin ja Suomen Yrittäjien julkaisemia vuosiraportteja siitä miten yrittäjien asenteet eri rahoitusvaihtoehtoja kohtaan ovat muuttuneet. Tilastotietoa vertaislainoista on haettu kahdelta toimeksiantajan kilpailijalta, Fellow Financelta ja Funding Circleltä.

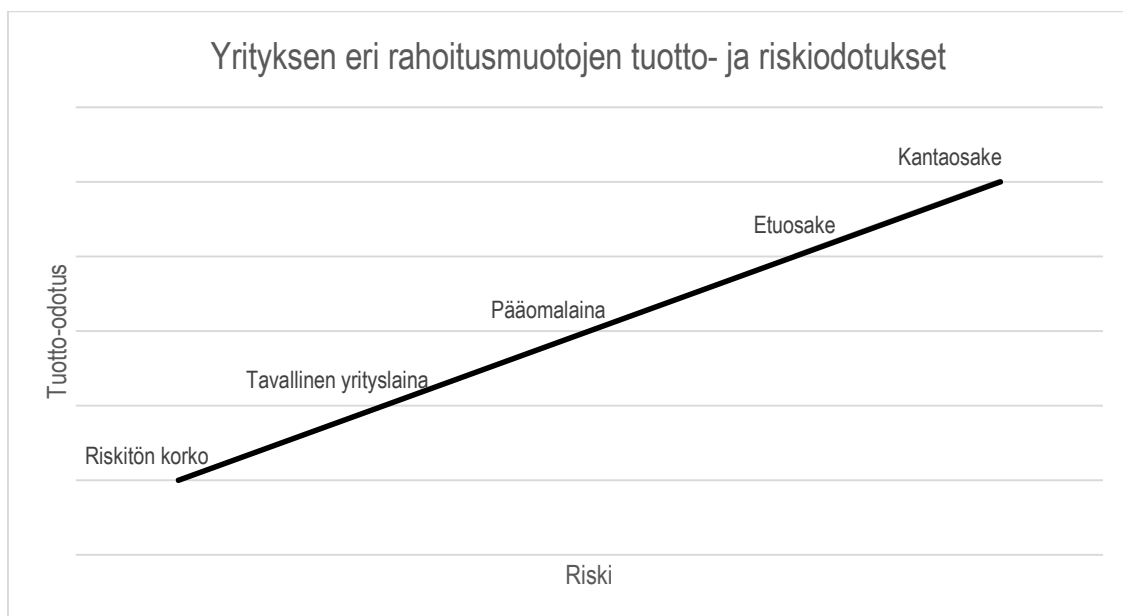
Työ muodostuu seitsemästä pääluvusta. Johdannon jälkeen toisessa luvussa käydään läpi, mitä eri rahoituksen lähteitä yrityksillä on käytettävissä ja miten ne eroavat toisistaan. Luvussa käydään

läpi oma- ja vieraspääoma ehtoinen rahoitus ja välirahoitus. Välirahoitusinstrumenteista tarkastellaan optio-, vaihtovelkakirja- ja pääomalainaa. Kolmannessa luvussa pureudutaan vieraan pääoma ehtoiseen rahoitukseen. Käydään läpi, miten vieraan pääoman ehtoinen lainarahoitus muodostuu, miten sitä hakevat yritykset luokitellaan ja miten saatu luokitus vaikuttaa saatavan lainan korkoon. Neljännessä luvussa käydään läpi Suomen Pankin ja Suomen Yrittäjien tekemien kyselyiden avulla, että mistä suomalaiset yrittäjät ovat ennen hakeneet rahoitusta ja mistä he aikovat hakea rahoitusta tulevaisuudessa. Viidennessä kappaleessa esitellään vertaislainat rahoitusmuotona ja mitä asioita sijoittajat mahdollisesti miettivät rahoittaessaan yrityksiä. Kuudennessa luvussa käydään läpi kuinka ja miten työhön tehty lainalaskuri tehtiin ja miten se toimii. Viimeisenä päälukuna on pohdinta opinnäytetyön kokonaisprosessista. Pohdinnan jälkeen opinnäytetyöstä löytyy käytetyt lähteet.

2 RAHOITUKSEN LÄHTEET

Osakeyhtiön rahoituksen hankintaa ja yrityksen organisoitumista pyritään tukemaan mahdollisimman hyvin osakeyhtiölain avulla. Onnistunut tukeminen edellyttää, että yrityksen ja sijoittajien tarpeet tunnistetaan osakeyhtiölaissa, sen lisäksi täytyy antaa riittävät välineet näiden tarpeiden tyydyttämiseksi. Osakeyhtiömuodon käytön yleisyys yritysmuotona tukee käsitystä, että osakeyhtiö on yhtiömuotona onnistunut ratkaisemaan tehokkaasti pääoman pysymiseen ja keräämiseen liittyvät ongelmat. Osakeyhtiöitä kutsutaan yleisesti pääomayhtiöiksi, sillä monet osakeyhtiölain osat koskevat pääoman hankkimista, sen pysymistä ja sen jakamista. (Mähönen & Villa 2012, 68–69.)

Yrityksen eri rahoitusmuodoilla on erilaiset kustannukset (katso kuvio 1). Yritykset eivät voi luvata sijoittajille riskitöntä sijoitusta, sillä riskittömänä sijoituksena pidetään esimerkiksi valtion obligaation tuottoa. Voidaan olla hyvin varmoja siitä, että valtio maksaa korkomaksut ja pääoman takaisin lainaajan lopussa, jolloin valtion obligaatiot voidaan katsoa riskittömäksi. Tavallisiin yrityslainoihin liittyy isompi luottoriski, jolloin lainaajan tuotto-odotuskin kasvaa. Perinteiseen osakkeeseen liittyy suurin riski, minkä vuoksi siihen liittyy myös suurin tuotto-odotus. (Knüpfer & Puttonen 2012, 41-42.)

Kuvio 1. Yrityksen eri rahoitusmuotojen tuotto- ja riskiodotukset (Knüpfer & Puttonen 2012)

Yrityksien mahdollisuudet rahoittaa toimintaansa voidaan jakaa kahteen peruslajiin, tulorahoitukseen ja pääoman sijoitukseen. Tulorahoituksella tarkoitetaan yrityksen varsinaisesta liiketoiminnasta kertynyttä voittoa, joka jätetään yhtiön omaan käyttöön. Pääoman sijoitukset puolestaan voidaan jakaa kolmeen ryhmään, oman ja vieraan pääoman sijoitukseen sekä välirahoitukseen, jossa on piirteitä oman ja vieraan pääomaehtoisesta sijoituksesta. (Mähönen & Villa 2012, 66–67.)

Kun rahoitusta on tarjolla sekä sisäisen rahoituksen, että ulkoisen rahoituksen muodossa, päästään rahoitusrakennepäätöksen ongelmaan. Eli missä suhteessa yrityksen kannattaa käyttää vieraan ja oman pääoman ehtoista rahoitusta. Optimaalisessa pääomarakenteessa yritys maksimoi yrityksen arvon markkinoilla. Yrityksen omistajien kannalta kysymys on siitä, paljonko yrityksen kannattaa ottaa velkaa. (Niskanen & Niskanen 2016, 266–267.)

Yrityksellä ei voi olla liikaa velkarahaa suhteessa omaan pääomaan. Ylivelkaisen yrityksen rahoitusriski ja konkurssimahdollisuus kasvaa liian suureksi, sillä yrityksen oma pääoma toimii eräänlaisena puskurina mahdollisten ongelmatilanteiden varalta. Myöskin ylivelkaisen yrityksen oman pääoman tuottovaatimus on korkeampi kuin tasapainoisen yrityksen, sillä kasvanut rahoitusriski nostaa sijoittajien tuottovaatimusta oman pääoman suhteen. Voidaan ajatella, että oman pääoman ehtoinen rahoitus on yrityksen johdon kannalta joustavampaa, sillä vieraan pääoman kustannukset joudutaan maksamaan vuosittain, vaikka yrityksellä menisi huonostikkin. (Knüpfer & Puttonen 2012, 37.)

2.1 OMA JA VIERAS PÄÄOMA

Nykyaikaiselle osakeyhtiölle on tunnusomaista, että vieraan ja oman pääoman välinen raja on hämärtynyt. Nykyisin rahoitusinstrumentteja voidaan erilajistaa osakeyhtiölain ja sopimusvapauden rajoissa. Osakeyhtiölain sopimusvapaus onkin suuressa roolissa rahoitusvälineitä koskevan sääntelyn kohdalla. Pääomaa tarvitsevat yritykset ja sijoittajat pyrkivät kehittämään rahoituksen ominaisuuksia, jotta ne täyttäisivät molempien osapuolten tarpeet mahdollisimman hyvin. Rahoitusvälineiden kehittäminen onkin jatkuva prosessi. (Mähönen & Villa 2012, 68.)

Vieraalla ja omalla pääomalla on omat hyvät puolensa. Jos toinen pääoman muodoista olisi ylivoimaisesti parempi kuin toinen ei olisi yrityksiä, jotka ovat käyttäneet molempia pääoman muotojaan investointiensa rahoittamisessa. Voidaan ajatella, että lainanantajan asema on pieniriskisempi kuin sijoittajan, joka on sijoittanut rahaa yrityksen osakkeisiin. Yritykseen pääomaa lainannut henkilö tai yritys vaatii korkomaksunsa riippumatta yrityksen menestyksestä. Omaan pääomaan sijoittaneella tilanne on toinen, yritys voi maksaa osinkoa vain sen voitonjakokelpoisista varoista. Toisaalta, jos yrityksellä menee hyvin voivat osingotkin olla merkittäviä. (Knüpfer & Puttonen 2012, 31.)

Osakeyhtiölaissa ei säännellä vieraan pääoman ehtoista rahoitusta. Ainoa poikkeus on pääomalaina. Kirjanpitolaissa ja IFRS-standardissa pääomalaina luetaan vieraaksi pääomaksi ja sitä säännellään osakeyhtiölaissa pääoman pysyvyyden ja pääomalainaa koskevan informaation osalta. Vieras pääoma on velkarahoitusta, jossa osakkeenomistajat ja muut toimijat antavat varojaan yhtiön käyttöön yleensä ennalta määrättyksi ajaksi. Yleensä ennalta määrätään myös velan määrä ja hinta. Sovittu hinta ei kasva yrityksen kehittyessä tai laske yrityksen arvon laskiessa. (Mähönen & Villa 2012, 102.)

Yrityksen toiminnan aikana ja sen päättyessä yritykseen tehdyt oman ja vieraan pääoman sijoitukset järjestetään maksunsaantijärjestykseen siltä varalta, että jossain vaiheessa yhtiön varat eivät riitä kaikkien velkojien ja osakkeenomistajien sijoitusten kattamiseen. Maksunsaantijärjestys heijastuu sijoituksen riskiin ja tuottovaatimukseen. Osakeyhtiön velkarahoitus jaetaan karkeasti rahoitusvelkoihin ja muihin velkoihin. Muita velkoja ovat normaalista liiketoiminnasta syntyvät vero-, sosiaaliturvamaksu-, ennakonpidätys-, palkka-, vuokra- ja ostovelat. Tyypillisiä rahoitusvelkoja puolestaan ovat esimerkiksi osakkeenomistajien, pankkien ja rahoitusyhtiöiden velat. (Mähönen & Villa 2012, 32–33.)

Konkurssissa oman pääoman sijoitukset maksetaan takaisin viimeisenä. Omaan pääomaan sijoittamisessa on siis suurempi riski kuin vieraaseen pääomaan sijoittamisessa. Tästä johtuen yrityksen näkökulmasta oma pääoma on kalliimpaa kuin vieras pääoma, sillä oman pääoman tuottovaatimus on suuremman riskin takia suurempi kuin vieraan pääoman. Vieras pääoma on siis omaa pääoma ehtoista rahoitusta halvempaa johtuen osakesijoitukseen liittyvästä riskistä. Lisäksi liikkeellelaskukustannukset ovat vieraassa pääomassa matalammat ja yleensä tarkkaan tiedossa. Erityisesti pankkilainoissa järjestelykustannukset ovat huomattavasti edullisempia kuin esimerkiksi osakeannista aiheutuvat kustannukset. Rahoittaessaan yrityksen toimintaa vieraalla pääomalla ei

yritys myöskään menetä päätösvaltaa yrityksestä, mikä voi olla merkittävä syy vieraan pääoman suosimiseen. (Knüpfer & Puttonen 2012, 31, 37.)

Oman pääoman riskirahoitukseen liittyy myös niin sanottu vieraan pääoman vipuvaikutus. Oman pääoman tuottoa voidaan lisätä kasvattamalla yrityksen velan suhteellista osuutta taseessa. Silloin vieraan pääoman tuottovaatimukset ylittävät tuotot jäävät kokonaan omalle pääomalle. Vipuvaikutuksella on myös kääntöpuoli, jos yrityksen pääoman tuotto on alhaisempi kuin vieraan pääoman hinta laskee yrityksen oman pääoman tuotto ylisuhteisesti. Vipuvaikutuksen käyttäminen lisää oman pääoman sijoittajan riskiä. Jos yrityksen saama tuotto vaihtelee paljon aiheuttaa se enemmän vaihtelua omaan pääomaan sijoittaneen sijoittajan tunnusluvussa. Sijoittajan tuoton vaihtelua käytetään yleisesti myöskin riskimittarina sijoittamiselle. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 9, Vipuvaikutus.)

2.2 VÄLIRAHOITUS

Osakeyhtiön käytettävissä olevia rahoitusinstrumentteja, jotka ominaisuuksiensa perusteella sijoituisivat vieraan ja oman pääoman väliin kutsutaan välirahoitusinstrumenteiksi. Yleensä välirahoitusinstrumenttiin tehdään muunnelmia, jotka ohjaavat välirahoituksella hankittuja varoja joko omaan tai vieraaseen pääomaan. Jos muunnelmia tehdään osakkeen jako-osaisuuteen, pysyvyys-, tuotto- ja kontrolliominaisuuksiin lähenee välirahoituksen muodossa hankitun rahoituksen luonne vierasta pääomaa eli velkaa. Toisaalta välirahoitusinstrumenttiin voidaan myös liittää sellaisia ominaisuuksia, jotka ohjaavat velan luonnetta lähemmäksi oman pääoma ehtoista sijoitusta. Tällaisia liitettäviä ominaisuuksia on esimerkiksi velalle maksettavan tuoton määräytymistä osuutena voitosta, velan takaisinmaksun maksusaantijärjestyksen muuttaminen ja eräpäivättömyydestä sopiminen (Mähönen & Villa 2012, 104.)

Tavanomaisia välirahoitusinstrumentteja ovat optiolaina, vaihtovelkakirjalaina, voitto-osuuslaina, pääomalaina sekä äänivallaton osake eli etuosake. Kuitenkin kirjanpitolainmukaisessa taseessa pääomalainat ja etuosakkeet käsitellään yleensä omana pääomana ja puolestaan vaihtovelkakirja-, optio-, debentuuri- ja voitto-osuuslainat vieraana pääomana. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 4, Välirahoitus.)

2.2.1 Optiolaina

Optiolainassa sijoittaja saa velkakirjan mukana yhden tai useamman optiotodistuksen. Optiotodistus antaa sijoittajalle mahdollisuuden ostaa yrityksen osakkeita ennalta määrättyyn hintaan. Mikäli lainan aikana yrityksen osakekurssi nousee yli optiotodistukseen merkityn hinnan, kannattaa sijoittajan tulla osakkaaksi yritykseen ja toteuttaa optio. Optiolainassa lainaosuudelle maksetaan markkinakorkoja alhaisempaa korkoa, sillä alhaisempaa korkoa kompensoi mahdollisuus hyötyä yrityksen osakkeen kurssinoususta. Optiolainassa laina- ja optio-osuus voidaan irrottaa toisistaan. (Knüpfer & Puttonen 2012, 39.)

2.2.2 Vaihtovelkakirjalaina

Vaihtovelkakirjalainat ovat oman ja vieraan pääoman välimuoto. Käytännössä vaihtovelkakirjalaina on joukkovelkakirjalaina, johon on lisätty mahdollisuus vaihtaa velka yrityksen osakkeisiin. Lainan vaihtosuhte osakkeisiin määritellään jo lainan liikkellelaskun yhteydessä ja tämän vaihtosuhteen perusteella määräytyy hinta, jolla vaihto voi tapahtua. Vaihtovelkakirjalainoissa on tyypillistä, että lainan vaihtosuhte osakkeeseen määritellään markkinahintaa korkeammaksi. Näin yritys saa perinteistä osakeantia enemmän pääomaa käyttöönsä ja sijoittavat saavat mahdollisuuden hyötyä osakkeen mahdollisesti arvonnoususta. (Niskanen & Niskanen 2016, 105–106.)

Vaihtovelkakirjalainassa velkojalla on oikeus halutessaan muuttaa saamisensa yrityksen osakkeiksi. Vaihtovelkakirjalainoissa täytyy ottaa huomioon se seikka, että vaihtovelkakirjan kautta tapahtuvilla osakkeiden merkitsemisellä yritys ei saa lisää pääomaa. Tässä tapauksessa yhtiön velka muutetaan omaksi pääomaksi (Mähönen & Villa 2012, 348–349.)

Joukkovelkakirjalainassa lainanantaja on nimensäkin mukaisesti monia. Suomessa joukkovelkakirjoja voivat laskea liikkeelle kirjanpitovelvolliset yritykset sekä julkisyhteisöt. Suomessa joukkovelkakirjojen suurin liikkellelaskija on Suomen valtio. Pankit sekä muut rahoituslaitokset laskevat myös joukkovelkakirjalainoja liikkeelle mutta huomattavasti vähemmän kuin valtio. Jossain määrin myös tuotannolliset yritykset hankkivat rahoitusta vaihtovelkakirjalainoilla. Joukkovelkakirjalainojen käyttämisen yritysrahoituksessa on uskottu lähtevän nousuun, kun euromarkkinat avautuivat kotimaisille yrityksille. (Niskanen & Niskanen 2016, 29.)

Vaihtaessaan velkakirjansa osakkeisiin velkoja tulee mukaan yhtiön toimintaan osakkeenomistajana ja luopuu samalla pääoman saamisoikeudesta ja koroista. Vaihtovelkakirjalaina on yrityksen itsensä liikkellelaskema ja se eroaa optiolainasta siinä, että vaihtovelkakirjalainassa laina- ja optio-osuutta ei voida irrottaa toisistaan. Samoin kuin optiolainoillakin myös vaihtovelkakirjoilla voidaan käydä kauppaa jälkimarkkinoilla. (Knüpfer & Puttonen 2012, 39-40.)

2.2.3 Pääomalaina

Pääomalaina on tyyppiesimerkki, kun puhutaan välipääomarahoituksesta. Lähtökohtaisesti pääomalaina on velvoiteoikeudellista saamista. Osakeyhtiölaissa kuitenkin säännellään pääomalojen velan pääoman takaisinmaksua, korkojen maksua sekä maksusaantiasemaa konkurssi tapauksessa. Myös pääomalainat perustuvat rahan velaksi antoa koskevaan sopimukseen, lisäksi jo olemassa olevia velkasuhteita voi halutessaan muuttaa pääomaloinehtoiseksi (Mähönen & Villa 2012, 234.)

Pääomaloista voidaan maksaa korkoa ja pääomaa takaisin vain, jos yhtiölle jää täysi kate sidotulle pääomalle. Yhtiö ei voi antaa vakuutta lainan pääoman tai koron maksamisesta, sillä pääomaloista ei ole perinteistä omaa pääomaa, eikä siihen liity äänioikeutta. Konkurssitilanteessa pääomalojen sijoittajalla on kaikista huonoin oikeus velkoihinsa, jonka takia pääomaloista sijoittavat vaativat yleensä suurempaa korkoa kuin perinteisen lainanantaja. (Knüpfer & Puttonen 2012, 40-41.)

3 LUOTOT

Vieraan pääoman rahoitus eli lainarahoitus tukeutuu vahvasti sopimuksiin. Yritysrahoituksessa velan perusmuotoisina tunnusmerkkeinä pidetään velan kiinteää takaisinmaksuaikaa, sopimukseen perustuvaa määräaikaaisuutta, formaalisten kontrollioikeuksien puuttumista, maksurajoitusten puuttumista sekä lähtökohtaisesti velkojen samansijaista maksusaantiasemaa. Osakeyhtiössä velkojat ovatkin paremmassa asemassa maksusaantijärjestyksessä kuin osakkeenomistajat. (Mähönen & Villa 2012, 103.)

Vieras pääoma voidaan jakaa jälkimarkkinakelpoisiin ja –kelvottomiin. Jälkimarkkinakelpoiset lainat ovat haltijalle asetettuja velkakirjoja. Tavanomaisimpia velkakirjoja ovat valtion velkasitoumukset, yritys- ja kuntatodistukset. Jälkimarkkinakelvottomiin lainoihin puolestaan kuuluu pankki-, vakuutusyhtiö- ja rahoitusyhtiölainat. Jälkimarkkinakelpoisten ja –kelvottomien ero on, että jälkimarkkinakelvottomat lainat eivät ole vapaasti siirrettävissä ulkopuolisille osapuolille. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 8, Jälkimarkkinakelvottomat lainat.)

Lainan antajan lähtökohtana on, että yrityksen toiminta on jatkuvaa ja ettei yhtiön maksukykyä vaaranneta varojen jakamisella. Velkojen asemaa pyritäänkin turvaamaan velkojen suojasäännöksillä, erityisesti osakeyhtiölain 2006/624 luvun 13 pykälillä 1,2 ja 5, luvun 14 pykälällä 2 ja luvun 20 pykälällä 15. Säännöksiä tavoitteena on varmistaa ettei osakeyhtiön varoja jaeta liikaa, jolloin velkojan asema heikentyisi. Varojen jaon yhteydessä osakeyhtiön onkin läpäistävä maksukyky- ja tasetesti, joilla pyritään varmentamaan yrityksen maksukykyisyyden varojen jakamisen jälkeen. (Mähönen & Villa 2012, 103.)

Yleisin vieraan pääoman rahoitusmuoto on pankkilaina. Pankkilainoille voidaan laatia lyhennyssuunnitelma, jonka mukaan laina maksetaan takaisin tai ne voivat olla niin sanottuja bullet-lainoja, jolloin laina maksetaan kerralla takaisin. Pankkilainojen korot jaetaan kiinteisiin ja vaihtuviin. Tämän lisäksi korkoihin voidaan soveltaa korkosidonnaisuuksia, joita ovat perus- ja korkosidonnaiset. Yleensä viitekorkona käytetään euriborkorkoa tai Suomen isompien pankkien ilmoittamia primekorkoja. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 8, Pankkilainat.)

Rahoitusyhtiöitä on pankeista riippumattomia sekä pankkisidonnaisia. Rahoitusyhtiöiden tarjoamien luottojen hinnat ja niiden määräytymisperusteet ovat aina rahoitusyhtiö- ja

asiakaskohtaisia. Lainanhakijan kannattaakin selvittää eri rahoitusyhtiöiden mahdollisuudet halutun luoton järjestämiseen. Rahoitusyhtiöiden tarjoamiin tuoteryhmiin kuuluu käyttöpääoman, investoinnin ja kaupan rahoitus. Näihin kolmeen tuoteryhmään rahoitusyhtiöt tarjoavat muuan muassa leasing-, investointi-, sopimus- ja factoringrahoitusta. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 8, Rahoitusyhtiölainat.)

3.1 Luottoluokitus ja korko

Luottoriskien arvioinneissa turvaudutaan luottokelpoisuusluokituksiin. Luottokelpoisuusluokituksia tekevät tähän erikoistuneet kansainväliset yritykset. Alla (katso taulukko 1) on nähtävissä entisen Dun & Bradstreet Finlandin, nykyisen Bisnoden luottoluokitusasteikko. Mitä parempi luottokelpoisuus yrityksellä on sitä pienemmän tuottovaatimuksen markkinat vaativat lainoilleen. Eli mitä parempi luottokelpoisuusluokitus yrityksellä on sitä alhaisemmalla hinnalla se saa lainaa. Vastaavia luokituksia on saatavilla myös muilta luokitusta harjoittavilta instituutioilta. (Niskanen & Niskanen 2016, 36–37.)

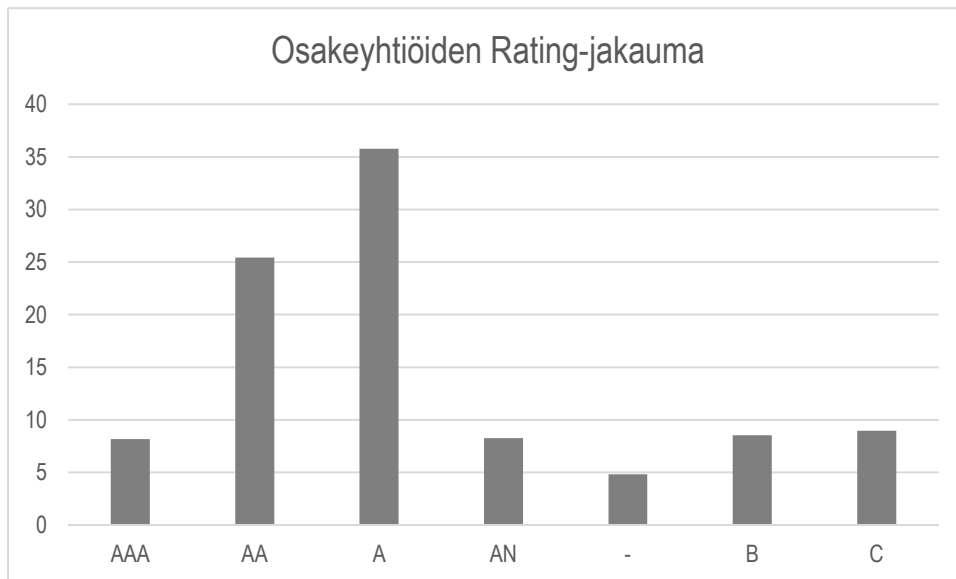
Lainaa hakiessa yritykselle muodostetaan luottoluokitus, joka osiltaan määrää lainan koron. Kansainvälisesti hyväksytty tapa luokitella hakijat on asteikko AAA – C, missä AAA on paras ja C on heikoin. Luottoluokituksen antaminen on tapa arvioida lainanhakijaa. Luottoluokituksia voi hakea useista verkkopalveluista ja yleensä niiden antama luottoluokitus perustuu yrityksen luottotietoihin, tilinpäätöstietoihin ja muuhun koneelliseen analyysiin. Kansainvälisesti suurimpia luottoluokittajia ovat Moody's, Fitch ja Standard & Poor's. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 8, Luottoluokitus, rating.)

TAULUKKO 1. Bisnoden, entisen Dun & Bradstreet Finlandin luottoluokitusasteikko (Bisnode 2017, viitattu 28.3.2017)

Rating- luokka	Selite	Limiitti % liikevaihdosta
AAA	Korkein luottoluokitus. Luottoriski minimaalinen	Max 9%
AA	Hyvä luottokelpoisuus. Keskimääräistä pienempi luottoriski	Max 6%
A	Luottokelpoinen. Normaali luottoriski	Max 3%
AN	Toiminta uutta/tausta ei negatiivinen. Normaalia hiukan suurempi luottoriski, pienehköä luottoa puolletaan	Max 1%
-	Ei rating. Tiedot puutteliset tai ristiriitaiset	-
B	Epätyydyttävät. Normaalia suurempi luottoriski	-
C	Luotonantoa ei puolleta. Luottoriski huomattava	-

Pitkäaikaisiin lainoihin sitoutuneiden sijoittajien voidaan havaita vaativan suurempaa korkoa kuin lyhyisiin lainoihin sijoittavien. Mitä kauemmaksi tulevaisuuteen lainan eräpäivä ajoittuu sitä korkeampia ovat sijoittajien vaatimat tuottovaatimukset. Kauemmaksi sijoittuvien lainojen korkeampi tuottovaatimus ei johdu pelkästään luottoriskistä vaan myös siitä, että pitkäaikainen sijoitus on kauemmin alttiina yleisen korkotason ja inflaatiovauhdin muutoksille. (Niskanen & Niskanen 2016, 32.)

Bisnode on omien sanojen mukaansa ”Euroopan johtava liiketoimintainformaation tuottaja”. Heidän tarjoama luottoluokitusasteikko, joka on esitetty yllä, on yleisessä käytössä yrityksiä luokittelemassa. Alla (katso kuvio 2) on esitetty Bisnoden luokittelemat osakeyhtiöt. Osakeyhtiöiden yleisin luottoluokitus on A, toiseksi yleisin luottoluokitus on puolestaan AA. Loput luottoluokituksista sijoittuvat lähelle toisiaan. (Bisnode 2017, Viitattu 28.3.2017.)

3.2 Luottotappio

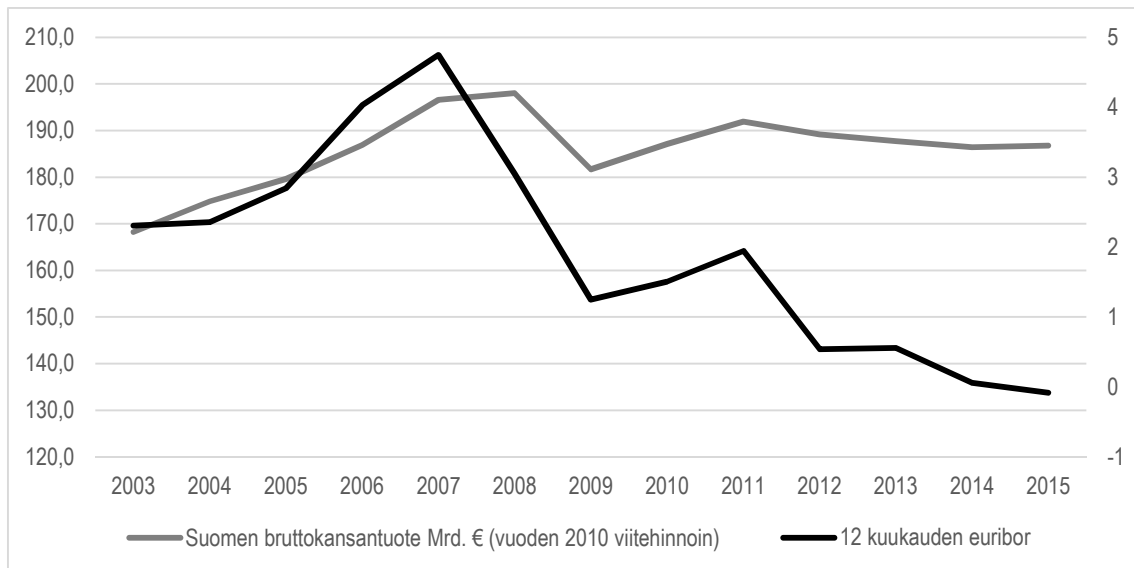
Yrityksien luottoluokitusten on tarkoitus kuvata riskiä, joka liittyy yritykseen sijoittamiseen. Huonomman luottoluokituksen yritykset aiheuttavat enemmän luottotappioita kuin parhaimman luokituksen omaavat yritykset mutta myös osa parhaimpiin yrityksiin sijoitetuista varoista menevät lopulta luottotappioiksi. Fellow Finance on Suomessa toimiva vertaislainoja tarjoava rahoitusyhtiö. Heillä on käytössään viisi eri riskiluokkaa. Pienimmän tuoton ja riskin yritykset silti tuottavat heille 0,20 % luottotappion. Suurimman riskin omaavat yritykset puolestaan aiheuttavat sijoittajilleen 7,70 prosentin luottotappion. Vertailun vuoksi mainittakoon, että pienimmän riskin omaavat yritykset maksavat korkoa 9,85 prosenttia ja suurimman riskin omaavat 21,30 prosenttia. (Fellow Finance 2017, viitattu 11.4.2017.)

Fellow Financen kaltainen, Englannissa sijaitseva yhtiö, Funding Circle on puolestaan ilmoittanut, että heidän kauttaan hankittujen lainojen keskiarvoinen luottotappio prosentti on vuonna 2012 ollut 1,5 prosenttia kaikista lainoista. Vuonna 2013 luottotappioiden osuus nousi 1,9 prosenttiin kaikista lainoista. Vuonna 2014 luottotappiot pysyivät 2013 vuoden tasolla,. Vuonna 2015 ja sen jälkeen luottotappiot ovat pysyneet 2,0 prosentin tasolla. Voidaan sanoa, että Funding Circlen kautta hankittujen lainojen luottotappiot ovat pysyneet tasaisina vuodesta 2012 lähtien. (Funding Circle 2017, viitattu 12.4.2017.)

3.3 Suhdannevaihtelut

Alla on nähtävissä (katso kuvio 3) vuoden 2003-2015 Suomen bruttokansantuote miljardeina euroina vuoden 2010 viitehinnoin ja saman aikavälin 12 kuukauden euribor korko, mihin Euroopan keskuspankin ohjaukorko välillisesti vaikuttaa. Kuviota katsomalla voidaan todeta, että 12 kuukauden euribor kulkee samassa suhteessa kuin Suomen bruttokansantuote. Kun Suomen bruttokansantuote on noussut, kuten vuosina 2003-2007, on 12 kuukauden euribor noussut myös.

Euroopan keskuspankin neuvoston rahapolitiikan tehtävänä on säilyttää hintavakaus keskipitkällä aikavälillä. Euroopan keskuspankki piti ohjaukorkonsa ennallaan aina vuoden 2005 joulukuuhun asti. Vuonna 2005 kun talouskasvu oli vankkaa, kasvoi rahan määrä ja luotonanto nopeasti euroalueella. Tämän vuoksi rahapolitiikkaa alettiin kiristää ja ohjaukorkoa nostettiin aina vuoden 2008 puoliväliin asti. Vuonna 2007 alkanut ja vuonna 2008 kärjistynyt finanssikriisi on selvästi nähtävillä molemmissa käyrissä. Finanssikriisin vuoksi Euroopan keskuspankin neuvosto laski ohjaukorkonsa alhaisimmaksi koskaan ja otti käyttöönsä myös muita epätavanomaisia rahapoliittisia toimia. (Euroopan keskuspankki 2011, 10–11, 114)

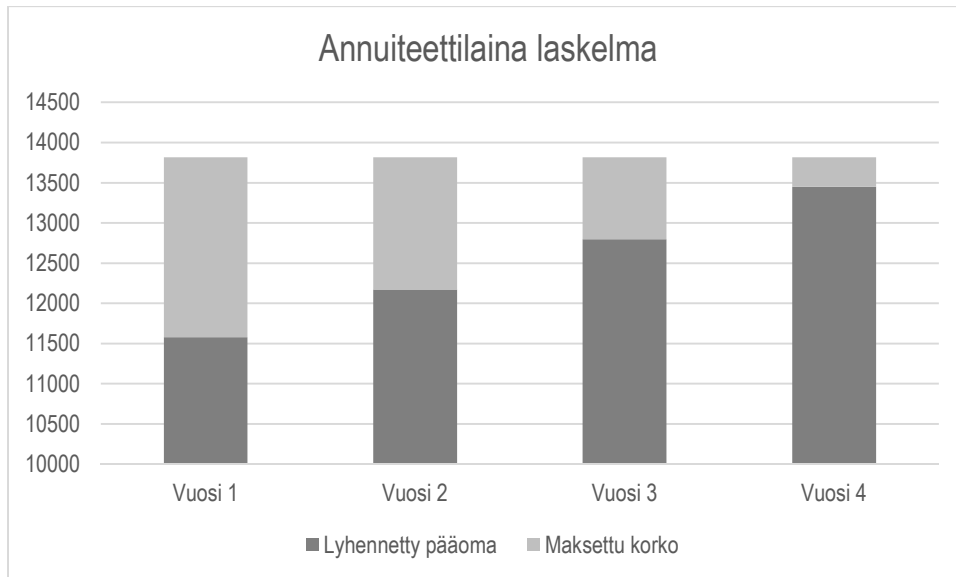
Kuvio 3. 12 kuukauden euriborin ja Suomen bruttokansantuotteen suhde (Suomen Pankki & Suomen virallinen tilasto 2017, viitattu 4.2.2017)

Suhdannevaihtelut vaikuttavat siis lainojen hintoihin. Noususuhdanteessa Euroopan keskuspankki nostaa ohjauskorkoaan taistellakseen välillisesti inflaatiota vastaan kun taas puolestaan laskusuhdanteessa ohjauskorkoa lasketaan. Tämän avulla Euroopan keskuspankki yrittää saavuttaa hintavakautta. Korkojen lisäksi lainan hintaan vaikuttaa lainan ominaisuudet.

Lainat voidaan jakaa kolmeen eri luokkaan. Annuiteetti-, tasaerä- ja tasalyhennyslainaan. Lisäksi on olemassa vielä niin sanottu bullet-laina eli kertalyhennyslaina, joka maksetaan lainaajalle takaisin yhdessä erässä määräajan ummuttua. Annuiteetti- ja tasaerälaina ovat hyvin samanlaisia. Annuiteettilainassa maksetaan takaisin samansuuruisina maksuerinä mutta koron muuttuessa maksuerän suuruus muuttuu, ei laina-aika. Kuten annuiteettilainassa myös tasaerälainassa laina maksetaan takaisin samansuuruisina erinä, mutta koron muuttuessa maksuerä pysyy muuttumattomana ja puolestaan laina-aika kasvaa. (Finanssinvalvonta 2014, viitattu 17.4.2017.)

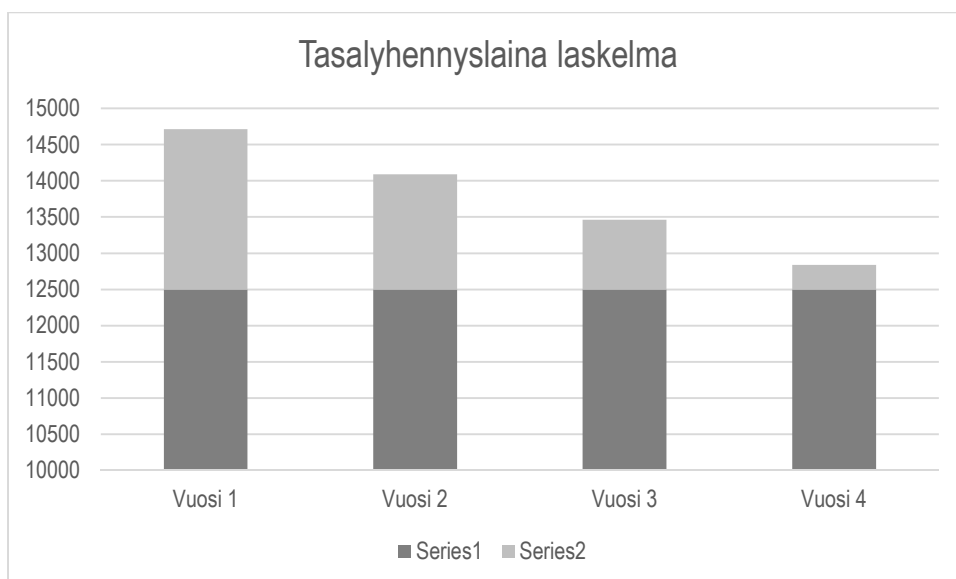
Yritystään lainoilla rahoittavan yrityksen on hyvä ymmärtää myös erot eri lainatyyppejen välillä. Suurin osa esimerkiksi asuntolainoista sekä kulutusluotoista ovat muodoltaan annuiteettilainoja. (Niskanen & Niskanen 2016, 93.) Alla on esimerkkinä laskettu eri lainatyyppejen kustannukset samoilla ehdoilla. Ehdot ovat seuraavat: laina-aina on 4 vuotta, lainan vuosikorko on 5 % ja lainan määrä on 50 000 euroa.

Annuiteettilaina on laina, josta maksetaan koko laina-ajan samansuuruista erää. Maksujen väli voi olla esimerkiksi vuosi, puoli vuotta tai kuukausi. Annuiteettilainassa koron osuus lainan lyhennyksestä vähenee joka lyhennyksellä, kun taas lainan pääoman osuuden lyhennys kasvaa jokaisella lyhennyksellä. (Niskanen & Niskanen 2016, 94.) Alla (katso kuvio 4) on esimerkkilaskelma annuiteettilainasta, jonka lainaparametrit ovat mainittu yllä. Tässä tapauksessa neljän vuoden mittaisen ja viiden prosentin vuosikorolla myönnetyn lainan lopulliset kustannukset annuiteettilainalle ovat 5270 euroa.

Kuvio 4. Esimerkkilaskelma annuiteettilainasta

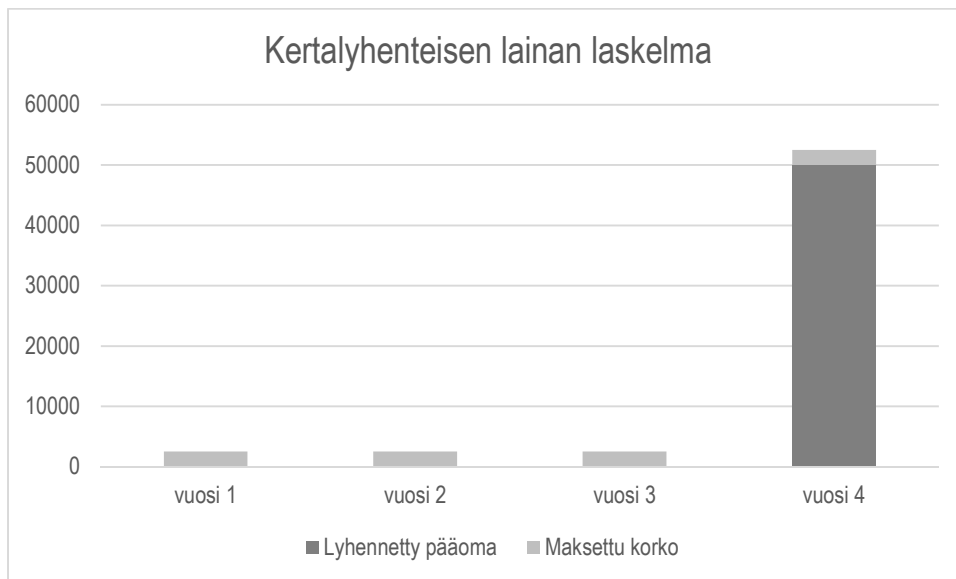
Tasalyhennyslainassa lainan pääomaa maksetaan takaisin saman verran kuukausittain. Tasalyhennyslainan maksuerä muodostuu kiinteistä pääomaosuudesta sekä siihen lisättävästä korko-osuudesta. Tässä lainatypissä maksuerät ovat alussa huomattavasti tasaerä- ja annuiteettilainaa suuremmat, mutta laina-ajan lopussa maksuerät ovat vastaavasti pienempiä (katso kuvio 5). Tasalyhennyslainalle on ominaista, että johtuen nopeasta lainan pääoman maksusta lainan velkarasitus pienenee huomattavasti nopeammin kuin muissa lainatyypeissä. (Finanssinvalvonta 2015a, viitattu 17.4.2017.)

Kuvio 5. Esimerkkilaskelma tasalyhennyslainasta

Tässä tapauksessa, neljän vuoden mittaisen ja viiden prosentin vuosikorolla myönnetyn lainan lopulliset kustannukset tasalyhennyslainana ovat 5104 euroa. Eli tämä esimerkkilaina tulisi 166 euroa halvemmaksi tasalyhennyslainana kuin annuiteetilainana. Osasyyn tähän on, että annuiteetilainassa aluksi lyhennetään vain vähän pääomaa. Tämän takia tasalyhennyslainassa on suuremmat kuukausierät kuin saman mittaisessa annuiteetilainassa.

Bullet-lainaa ei yleensä käytetä pitkällä aikavälillä. Kertalyhennyslainaa käytetäänkin usein esimerkiksi asunnonvaihdon yhteydessä järjestelylainana tapauksissa, jossa monet asuntokaupat tapahtuvat nopealla aikavälillä. Bullet-lainat voivat olla todella lyhyitä, jopa muutaman päivän mittaisia. (Finanssivalvonta 2014, viitattu 17.4.2017.) Lainaesimerkissämme kertalyhenteisen lainan kokonaiskustannukset nousevat 10 000 euroon, mikä on selvästi kallein kaikista esimerkeistämme. Se on 4896 euroa kalliimpi kuin tasalyhennyslaina ja 4730 euroa kalliimpi kuin annuiteetilaina.

Kuvio 6. Esimerkilaskelma kertalyhennyslainasta

Kaikista lainoista korkojen yhteenlaskettu määrä on selvästi pienin tasalyhennyslainassa. Jos lainojen korot muuttuvat reagoi tasalyhennyslaina muutokseen eniten. Vähiten reagoi annuiteetilaina. Tasaerälyhennyslainan maksuerät pysyvät muuttumattomina, kuten aikaisemmin jo mainittiin. Edullisinta lyhennystapaa on mahdotonta ennakoida etukäteen sillä tulevia korkomuutoksia ei voida ennustaa. Tämän vuoksi lainanottajan tulee arvioida oman taloudellisen tilanteen kehittymistä tulevaisuudessa ja valita lainan lyhennystapa sen perusteella. Osalle

lainanhakijoista muuttumaton tasaerä sopii parhaiten, kun osalle sopii etupainotteinen tasalyhennyslaina. (Finanssinvalvonta 2015b, viitattu 17.4.2017.) On kuitenkin tärkeää huomata, että lainoista aiheutuvat korkokulut ovat yritykselle verotuksessa vähennyskelpoista kulua. Aiemmin mainituissa esimerkeissä puhutaan vain nimellisarvoista. Tämän takia lainojen vertailussa tulee ottaa huomioon rahan aika-arvo, johon vaikuttavat valtavasti lainan pituus ja korko.

4 RAHOITUKSEN HANKKIMINEN

Suomen rahoitusmarkkinoilla toimivien raha- ja luottolaitoksien jaottelu on seuraavanlainen: Rahalaitokset, johon kuuluvat suomalaiset ja ulkomaalaiset liikepankit, säästöpankit ja osuuskauppojen säästökassat. Toinen pääluokka on pääomamarkkinoilla varoja hankkivat luottolaitokset, kuten kiinnitysluottolaitokset, erityisluottolaitokset, rahoitus- ja luottokorttiyhtiöt, sijoitusyhtiöt, kehitysyritykset ja muut instituutiot. Kolme muuta pääryhmää ovat vakuutuslaitokset, Suomen Pankki ja Valtio, kunnat ja sosiaaliturvarahastot. (Leppiniemi & Lounasmeri 2017, luku 4, Vieras pääoma.)

Suomessa ja muualla Euroopassa yritysrahoitus on ollut erittäin pankkikeskeistä. Tähän on kuitenkin alkanut tulla hieman muutosta sillä Suomessa etenkin suuret yritykset ovat viime vuosina hakeneet rahoitusta joukkolainoilla, minkä vuoksi pankkilainojen osuus on vähentynyt (Suomen Pankki 2013, 4.) Pankit ovat silti edelleen ylivoimaisesti yritysten yleisin rahoittaja, mutta varsin suuri osa yrityksistä hankkii rahoitusta myös vaihtoehtoisista rahoitusyhtiöistä. Merkittävin muutos rahoituksen hankinnassa on kuitenkin aiemmin mainittu joukkovelkakirjojen käyttö. Suurista yrityksistä noin kolmannes kertoi käyttävänsä joukkovelkakirjoja rahoituslähteenä. (Suomen Pankki 2015, 11.)

Suomessa yrityksille merkittävin vieraan pääoman hankinnan lähde on pankkilainat. Pankkilainojen lainaehdot ja saatavuus perustuvat yrityksen ja pankin välillä käytyihin neuvotteluihin, joissa pankin ja yrityksen välisen suhteen laadulla ja pitkäaikaisuudella on iso merkitys. Pankkilainat ovat yleensä yrityksen ja pankin yksityisiä lainoja, joista sijoittajat ja pankit eivät normaalisti käy kauppaa toistensa kanssa. (Niskanen & Niskanen 2016, 28.)

Suomalaiset yritykset ovat luottavaisia sen suhteen, että ulkoista rahoitusta on saatavilla yritykselle. Vuonna 2015 tehdyssä kyselyssä kaikki yritykset, pois lukien mikroyritykset, arvioivat mahdollisuutensa saada rahoitusta paremmaksi kuin vuonna 2013 tehdyssä vastaavassa kyselyssä. Samassa kyselyssä iso osa mikroyrityksistä arvioi mahdollisuuksiensa saada uutta rahoitusta heikkenevän. (Suomen Pankki 2015, 12-13.)

Vuonna 2015 Suomen pankki (2015, 16–17) kysyi suomalaisista yrityksiltä myös, mistä lähteistä he aikovat hakea uutta ulkoista rahoitusta seuraavan vuoden aikana. Pankit ovat edelleen

ylivoimaisesti suosituin yritystoiminnan rahoittaja sillä yrityksen koosta riippuen 65-85 % yrityksistä aikoo hakea uutta ulkoista rahoitusta pankista. Yllä mainittu uusi muutos näyttää jatkuvan sillä yritystodistuksia ja joukkovelkakirjalainoja aikoi käyttää noin 35 prosenttia yrityksistä. Yllä mainittiin myös, että varsin suuri osa yrityksistä hankkii nykyään rahoitusta myös rahoitusyhtiöiltä. Myös tämä näyttää jatkuvan sillä parhaillaan 40 prosenttia yrittäjistä aikoo hakea rahoitusta vaihtoehtoisista rahoitusyhtiöistä.

Suomen Yrittäjien julkaisema PK-yritysbarometri tukee myös sitä tosiasiaa, että yritykset hakevat ulkoista rahoitusta nykyään vähemmän pankista. Vuoden 2016 kevään PK-yritysbarometri kertoo, että 71 prosenttia yrityksistä aikoo hakea rahoitusta pankeista, rahoitusyhtiöistä aikoo hakea ulkoista rahoitusta 27 prosenttia yrityksistä ja Finnveralta 19 prosenttia. (Suomen Yrittäjät 2016, 31) Vuoden 2017 ensimmäisen PK-yritysbarometrin tuloksien mukaan pankkien asema ulkoisen rahoituksen lähteenä on heikentynyt entisestään, sillä 69 prosenttia yrityksistä aikoi hakea rahoitusta pankista. Rahoitusyhtiöistä rahoitusta on hakemassa 25 prosenttia ja Finnveralta 20 prosenttia. (Suomen Yrittäjät 2017, 31.)

Suomen Pankki (2015, 16–17, 21) pyysi yrityksiä arvioimaan yleisten talousnäkömien, yrityksen luottotietojen, myynnin ja kannattavuuden vaikutusta saatavaan rahoitukseen. Yleisen syy rahoitusongelmien takana oli pankkien haluttomuus myöntää lainaa. Lisäksi tämän syyn merkitys on kasvanut viime kyselystä. Yritykset eivät kuitenkaan kokeneet, että pankkien haluttomuus myöntää lainaa olisi tämän hetken suurin ongelma vaan yrityksen mielestä muut tekijät, kuten tuotanto- ja työvoimakustannukset, kilpailun kireys, henkilöstön saatavuus ovat suurempia ongelmia kuin rahoituksen saatavuus.

Suomessa yritykset käyttävät yleisesti omaisuuseriään ja takauksia vakuuksina lainoillensa. Yleisesti käytetyimpiä vakuuksia kaikissa yrityskokoluokissa ovat kiinteä omaisuus, koneet ja laitteet sekä muu vakuuskelpoinen omaisuus. Pienten ja keskisuurten yritysten joukossa myös yrityskiinnitys on varsin yleistä. Yleisesti ottaen vakuusvaatimukset ovat määrällisesti kasvaneet. Lähes joka neljännellä pienyrityksellä vakuusvaatimukset olivat kasvaneet ja muista yrityksistä vakuusvaatimusten kasvusta ilmoitti noin 15 prosenttia yrityksistä. Kiristyneiden vakuusvaatimusten lisäksi noin joka viides yritys ilmoitti, että lainanantajat olivat alentaneet yritysten vakuuksien arvostusta. (Suomen Pankki 2015, 28–29.)

5 VERTAISLAINAT JA SIOITTAJAN NÄKÖKUMA

Suomen luottomarkkinoilla vertaislainat ovat vielä verrattain uusi ilmiö. Vertaislainayritysten kautta yritykset ja yksityishenkilöt voivat välittää rahoitusta sitä tarvitseville. Vertaislainayritykset tarjoavat sijoittajien käyttöön sähköisen palvelualustan, jonka kautta rahoituksen välittäminen tapahtuu sekä huolehtivat luoton hallinnoinnista sijoittajien puolesta. (Antti Makkonen 2016, 40.)

Vertaislaina on yksi joukkorahoituksen muodoista. Vertaislaina on kahden tai useamman yksityishenkilön tai yritysten välinen sopimus. Siinä pääoman lainaaminen pyritään tekemään mahdollisen joustavaksi ja helpoksi. Vertaislainassa molemmat osapuolet päättävät, millä ehtoilla he ovat valmiita antamaan ja ottamaan lainaa. Rahoitusmuotona vertaislainat ovat kasvaneet voimakkaasti viimeisten vuosien aikana (Fellow Finance 2016c, vertaislaina, viitattu 27.4.2017.)

5.1 Sijoittajan näkökulma

Lainojen tuotot poikkeavat aina toisistaan. Kuvitellaan että kaksi lainaa lasketaan liikkeelle samaan aikaan yhtä pitkällä takaisinmaksuajalla, niiden liikkellelaskuajat ja maturiteetit ovat samat ja molempiin lainoihin vaikuttavat samat inflaatiot-odotukset. Silti näiden kahden samanlaisen, samaan aikaan liikkellelaskettujen lainojen tuotot voivat poiketa toisistaan. Tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin lainojen liikkellelaskijoiden luottoluokitukset voivat olla erit, mitä suurempi on lainan luottoriski sitä suurempaa tuottoa lainanantaja odottaa, mikä puolestaan heijastuu lainan suurempana korkona. Toinen lainan hintaan vaikuttava tekijä on lainan likviditeetti. Lainan epälikvidisyys kasvattaa lainanantajan tuottovaatimusta, sillä epälikvidiä lainaa on vaikeampi myydä jälkimarkkinoilla. (Niskanen & Niskanen 2016, 36.)

Sijoittajan saama tuotto on korkotuottoa sijoittajan lainaamasta pääomasta. Itse lainan korko määräytyy riskin mukaan, mitä parempi lainanhakijan luottoluokitus on sitä halvemmalla sijoittajat ovat halukkaita antamaan luottoa. Esimerkiksi Fellow Finance tarjoaa tehdyille sijoituksilleen 6-24% koron. (Fellow Finance 2016a, viitattu 3.4.2017.)

Rahoituksen riskitekijöitä voidaan jakaa usealla eri tavalla. Yksi tapa jakaa riskit on jaotella ne maksuvalmiusriskiin, luottoriskiin ja markkinoiden hintariskeihin. Maksuvalmiusriski eli likviditeettiriskillä kuvataan riskiä, jossa yrityksen likvidit varat eivät riitä kattamaan yrityksestä lähteviä rahavirtoja kuten laskuja ja lainanlyhennyksiä. Luottoriskillä puolestaan kuvataan riskiä, mikä syntyy yrityksen myydessä asiakkailleen palveluita/tuotteita luotolla. Yritykselle syntyy myös luottoriskiä sijoittaessaan velkainstrumentteihin tai käyttäessään johdannaisinstrumentteja. Markkinoiden hintariskit puolestaan liittyvät markkinoilla hinnoiteltaviin hinnanmuutoksiin kuten osakkeisiin, valuuttoihin ja korkoinstrumentteihin (Niskanen & Niskanen 2016, 235.)

Lainan tulevaisuuden tuottoa ei voida laskea lainasopimusten historiallisesta tuotosta. Varmin tapa pienentää riskiä on sijoitusten hajuttaminen useaan eri kohteeseen. Luottoriskin pienentämiseksi rahoitusyhtiöt jaottelevat lainanhakijat luottoluokkiin ja heidän luottotiedot tarkistetaan. Lainaa on melkein mahdotonta saada, jos hakijalla ei ole luottotiedot kunnossa. Luottoluokituksen voi rahoitusyhtiö tehdä itse omilla parametreillaan tai ostaa luottoluokituksen siihen erikoistuneilta yhtiöiltä. (Fellow Finance 2016b, viitattu 3.4.2017.)

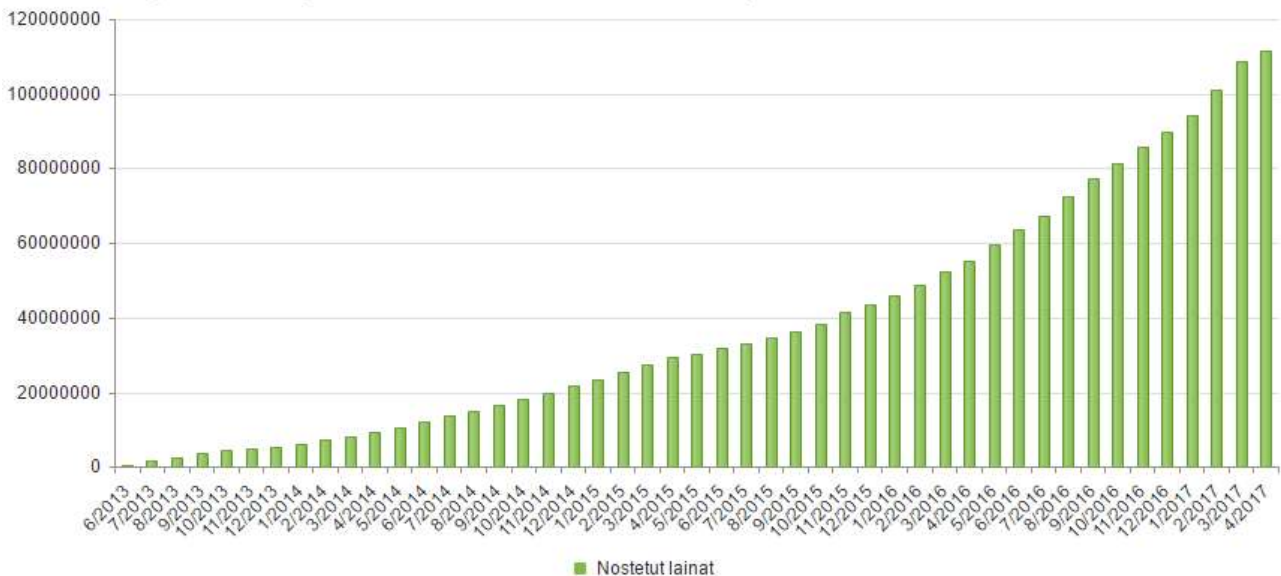
Lainaa hakevan yrityksen luottoriskiä voidaan arvioida tilinpäätöstietojen ja niistä laskettujen tunnuslukujen avulla. Yrityksen taloudellinen tilanne heijastuu tunnusluvuissa, jolloin voidaan arvioida yrityksen taloudellista tilannetta. Tunnuslukuista voidaan lisäksi päätellä, onko taloudelliset ongelmat alkaneet hiljattain vai ovatko ne kasaantuneet ajan kuluessa. Luottoriskin arvioinnin alustava analyysi aloitetaan profiilianalyysillä. Sen avulla on tarkoitus löytää yrityksen taloudellista tilannetta heijastavat tunnusluvut. Luottoriski ilmenee lainanhakijan konkurssiriskinä. (Kallunki 2014, 220–221.)

Luottoriskin suuruus heijastuu suoraan lainanhakijan luottoluokitukseen. AAA-tasoiseen yritykseen sijoittaessa luottoriski on pienempi kuin A-luokituksen omaavaan yritykseen. Mikäli A-luokituksen omaava lainanhakija ei kuitenkaan mene konkurssiin, vaan saa laskunsa maksetuksi, on siitä saatava tuotto huomattavasti korkeampi kuin AAA-tasoisesta yrityksestä saatava tuotto. (Järvinen & Parviainen 2012, 185.)

5.2 Vertaislainojen kehitys

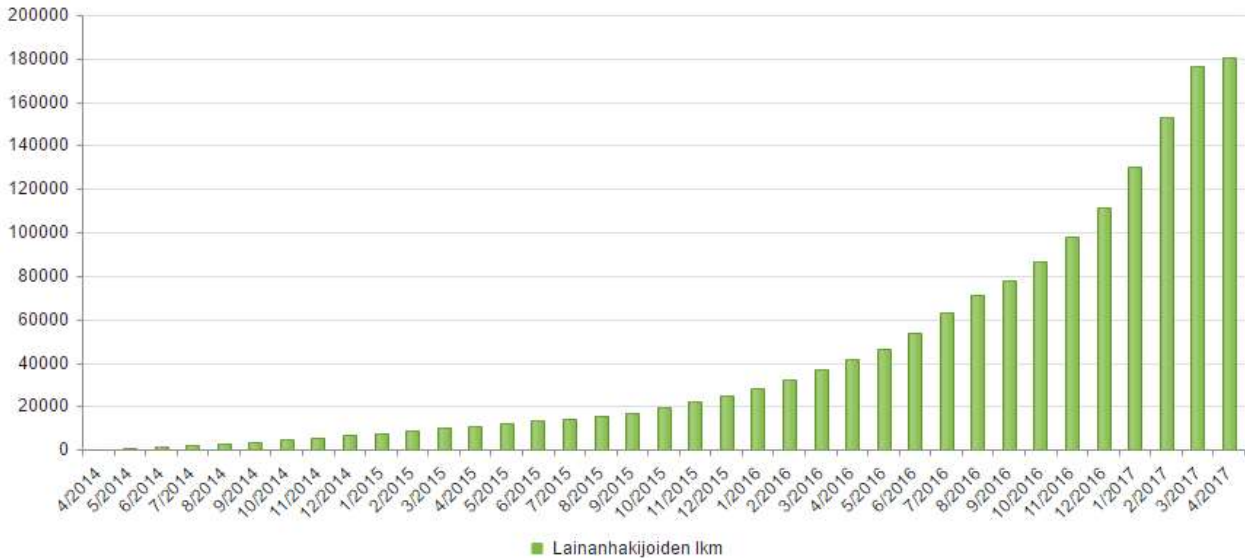
Yrittäjien mukaan yleisin syy rahoitusongelmiin on pankkien haluttomuus myöntää lainaa. Samaan aikaan lähes joka neljännellä pienyrityksellä pankit olivat nostaneet vakuusvaatimuksiaan ja noin 15 % muista yrityksistä kertoi, että heidän vakuusvaatimuksiaan oltiin nostettu. Lisäksi noin joka viides yritys ilmoitti, että lainanantajat olivat laskeneet vakuuksina käytettyjen omaisuuserien arvostusta.

Onko pankkien haluttomuus myöntää lainaa ja heidän tiukat vakuusvaatimukset jääneet toiseksi vaihtoehtoisille rahoitusmenetelmille. Suomessakin toimiva Fellow Finance on samankaltainen rahoitusyhtiö kuin toimeksiantaja, mutta Fellow Finance tarjoaa lainaa myös yksityisille kuluttajille. Alla (katso kuvio 7). on nähtävillä Fellow Financen kautta nostettujen lainojen määrät vuoden 2016 kesäkuusta vuoden 2017 Huhtikuun 11. päivään.

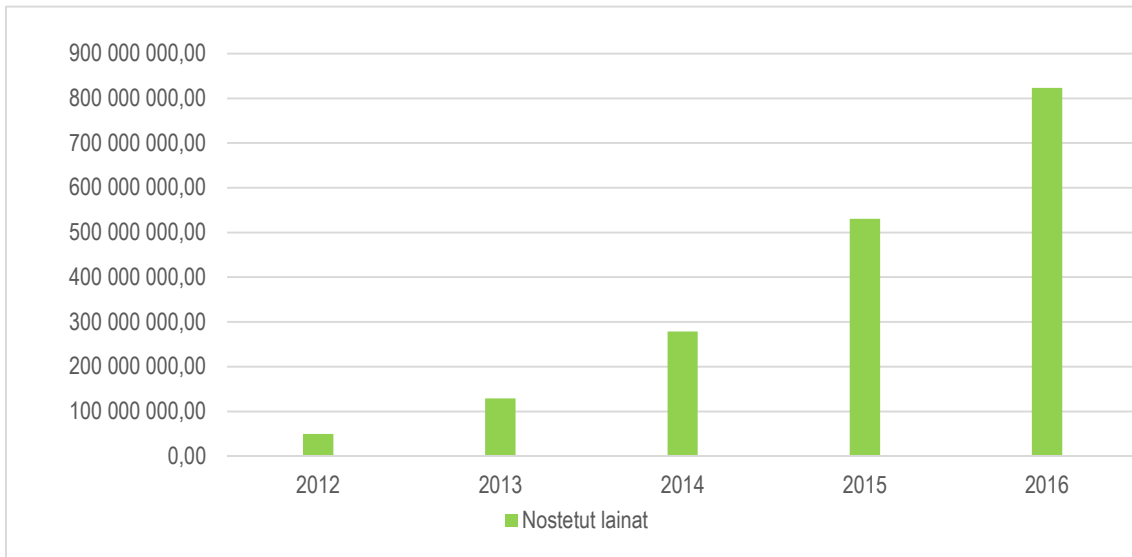

Kuvio 7. Fellow Financelta nostetut lainat vuosina 2013-2017 (Fellow Finance 2017, viitattu 11.4.2017)

Fellow Financen tarjoamat grafiikat nostettujen lainojen ja lainanhakijoiden lukumääriin eivät sisällä yrityslainoja, mutta pankkien haluttomuus antaa lainaa ja heidän tiukat vakuusvaatimukset vaikuttavat myös yksityishenkilöihin. Kuvaajat näyttävät suuntaa myös siitä, kuinka vastaavat lukemat ovat kehittyneet yrityslainojen puolella. Vastaava nousu on nähtävissä myös Fellow Financen tilastoissa (katso kuvio 8), jossa mitataan heidän sivujen kautta lainaa hakeneiden yksityishenkilöiden lukumäärää.

Toimeksiantajan perustamalla rahoituspalvelulla on hyvät mahdollisuudet tulevaisuudessa, koska trendinä on tällä hetkellä, että kaiken kokoiset yritykset ovat siirtämässä osan rahoituksesta rahoitusyhtiöille. Myös Englannissa toimivan Funding Circlen lainojen kehitys on vastaavanlainen (katso kuvio 9). Funding Circle on myös rahoitusyhtiö, joka antaa lainaa sijoittajien välityksellä pienille ja keskisuurille yrityksille. Vuonna 2012 Funding Circlen kautta lainattiin 49 239 620 Englannin puntaa ja vuonna 2016 vastaava luku oli 823 189 665 puntaa. Viiden vuoden aikana nostettujen lainojen määrä kasvoi siis 1671,80 prosenttia eli nostettujen lainojen määrä on 16,7 kertaistunut kuudessa vuodessa.

Kuvio 9. Funding Circlelta nostettujen lainojen määrä vuosina 2012-2016 (Funding Circle 2017, viitattu 12.4.2017)

6 LAINALASKURIN LAATIMINEN

Toimeksiannon yhteydessä rakennettu lainalaskuri koostuu neljästä pääkomponentista. Näitä ovat lainalaskuri, saatavalaskuri, yhteenveto -välilehti sekä hallinto -välilehti. Luonnollisesti lainalaskuri välilehdellä lainanhakija voi laskea lainan hinnan haluamillaan parametreillä. Saatavalaskurilla sijoittaja voi puolestaan laskea arvion mahdollista tuotoistaan haluamillaan parametreillä. Yhteenveto välilehti kokoaa laina- ja saatavalaskureihin annettujen tietojen perusteella tarkemman erittelyn sijoittajan tuotoista sekä lopullisen tuottosumman toimeksiantaja yritykselle. Hallinto välilehti toimii laskureiden asetuksina, jota muokkaamalla voidaan muuttaa luottoluokituksia, lainan maksimimäärää ja -pituutta.

Lainalaskuri välilehdellä (katso liite 1) tärkeimpänä komponenttina on ylhäältä löytyvät kolme liukusäädintä lainan määrälle, luottoluokitukselle sekä lainan pituudelle. Liukusäätimiin on mahdollista asettaa 30 000 eri lukua, mutta tyydyimme tällä hetkellä viiteenkymmeneen eri arvoon. Tällä hetkellä lainan määrän voi valita 2000 – 100 000 euron välillä, mutta toimeksiantaja yritys voi lopulta asettaa välin haluamakseen. Lainan pituuden liukusäädin toimii samalla periaatteella, mutta siellä eri summia on vain kuusi (0,5, 1, 2, 3, 4 ja 5 vuotta). Myös tässä liukusäätimessä maksimi vaihtoehtomäärä on 30 000, mutta se tuskin koskaan tulee olemaan oleellista. Kolmantena liukusäätimenä on luottoluokitus liukusäädin, mitä lainanhakija ei tule koskaan näkemään sillä luottoluokitus määritellään vasta lainan haun jälkeen. Sen avulla toimeksiantajan työntekijät voivat laskea eri vaihtoehtojen kustannuksia. Luottoluokituksen eri vaihtoehtoja on seitsemän. Eri luottoluokitusten korot ja muut kulut on saatu toimeksiantajalta.

Laskurissa päädyttiin manuaalisten numeroiden syöttämisen sijaan liukusäätimien käyttöön sillä ne antavat laskuriin paremman visuaalisen ilmeen. Lisäksi niiden muokkaaminen sopivaksi on helppoa hallinto -välilehden kautta. Toisena vaihtoehtona oli luoda tyhjät solut, jonne syötetään arvot, mutta se olisi vaatinut esimerkiksi kaikkien parametrien minimi- ja maksimiarvojen näkymisen laskurin vieressä, jotta solun arvoksi olisi voitu asettaa arvot niiden väliltä. Liukusäätimien viemä tila pysyy koko ajan vakiona, vaikka numeraalisia arvoja lisättisiinkin jälkikäteen.

Liukusäätimien alta löytyy kyseisen lainan kuukausierä, minkä laskuri laskee yksinkertaisella rahoitusfunktiolla (PMT-funktio), joka perustuu säännöllisiin maksueriin ja kiinteään korkoon. Kyseessä on siis annuiteettilaina. Tähän funktion laskemaan maksuerään lisätään kuukausittainen

tilinhoitomaksu, minkä suuruus riippuu luottoluokituksesta ja lainan määrästä. Maksuerän avulla laskuri rakentaa yksinkertaisen taulukon lainan takaisinmaksusta. Taulukossa nähdään takaisinmaksun erän numero, lyhennyserän kokonaismäärä, josta on viereen eroteltu pääoman, koron ja tilinhoitomaksun osuus. Lisäksi nähdään, kuinka paljon kyseisen erän jälkeen on maksettu kumulatiivista pääomaa sekä korkoa. Lopuksi näkyy jäljellä olevan lainan summa. Laskuri on rakennettu siten, että taulukko on näkyvässä vain lainan pituuden osalta. Laskuri ymmärtää rakentaa pidemmän lainataulukon, kun laina-aikaa pidennetään.

Saatava- eli sijoituslaskuri (katso liite 1) arvioidun tuoton laskemiseen toimii puolestaan sijoittajan näkökulmasta. Ylhäältä löytyy samankaltaiset liikusäätimet kuin lainalaskuristakin, mutta niillä voidaan säätää sijoitettavan summan suuruutta sekä ajanjakson pituutta. Tässäkin laskurissa molemmat liikusäätimet tukevat maksimissaan 30 000 eri lukua, mutta sijoitettavan summan liikusäätimisellä ollaan tyydytty 100 eri arvoon väliltä 1000 – 100 000 euroa. Sijoitusajanjakson pituudessa on samat parametrit kuin lainalaskurin lainan pituuden liikusäätimisessä eli puoli, yksi, kaksi, kolme, neljä ja viisi vuotta.

Sijoitettavan summan ja ajanjakson pituuden alta löytyy valintaruutu, jolla sijoittaja voi päättää paljonko haluaisi sijoittaa eri luottoluokituksen omaviin lainoihin. Jos sijoittaja ei halua manuaalisesti valita eri luottoluokitusten osuutta sijoituksesta, laskee laskuri vakiona sijoituksen siten, että jokaista luottoluokitusta on tasaisesti. Koska eri luottoluokituksia on seitsemän tarkoittaa se, että jokaiseen luottoluokkaan sijoitettaisiin 14,29 prosenttia. Jos sijoittaja valitsee valintaruudun voi hän valita eri luottoluokkien osuuden sijoituksestaan haluamallaan tavalla ja saatavalaskuri laskee arvion mahdollisista tuotoista.

Manuaalisesti valittaessa luottoluokitusten osuuksia laskuri ei laske mahdollista tuottoa, jos sijoittaja syöttää sellaiset arvot, että osuuksien arvo ylittää 100 prosenttia. Kun laskurille on annettu hyväksytty erittely eri luottoluokkien osuuksista, tai jos on käytetty vakiojakoa, laskee laskuri bruttotuoton, nettotuoton, tuotto-%:n sekä arvioidun luottotappion. Lisäksi yhteenveto-välilehdellä on saatavilla tarkempi erittely siitä, miten ja milloin tuotto muodostuisi sijoittajan valitsemilla parametreilla.

Kolmantena välilehtenä laskurista löytyy yhteenveto –välilehti (katso liite 1). Yhteenveto laskurilla voidaan laskea lainalaskuri ja saatava –välilehdelle annetuille parametreille tarkempi erittely. Jos lainalaskuri ja saatava –välilehdille laitetaan samat parametrit, esimerkiksi 50 000 euron laina,

luottoluokitukselle A+ ja 24 kuukauden maksuaika, saadaan tarkemmalle erittelylle toimeksiantajan saama tuotto tästä lainasta (järjestelymaksu, kauppamaksu, sekä sijoittajalta perittävä palvelumaksu) sekä sijoittajan tuottoerittely. Sijoittajan tuottoerittely erittelee sijoituksen eri luottoluokituksiin ja laskee niistä vuotuiset voitot ja mahdolliset luottotappiot. Yhteenveto –erittely on mahdutettu yhden A4-paperin kokoiseksi mahdollista tulostamista varten.

Kuten on käynyt jo ilmi muutoksia liikusäätimiin ja lainanparametreihin voidaan tehdä hallinto – välilehdellä. Hallinto –välilehti koostuu asetuksista lainalaskurin lainanmäärään, lainan pituuteen, lainan korkoon, välityspalkkioon, tilinhoitomaksuun, luottoluokitusten määriin, luottoluokitusten korkoihin ja järjestelymaksuihin. Sijoittajan arvioidun tuoton laskuriin hallinto –välilehdeltä voidaan muuttaa sijoitettavan määrän pienintä ja suurinta summaa, sijoituksen ajanjaksoa, tarkemman luottoluokkaerittely valintaruudun voi laittaa kiinni sekä tarkemman luottoluokkaerittely liikusäätimien prosenttiosuudet, vakiona liikusäätimet toimivat 10 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Hallinto –välilehti toimii siis molempien laskurien asetusvalikkona. Laskurit on rakennettu siten, että ne hakevat tietonsa laskemiseen aina hallinto –välilehdeltä, joten lainojen ja sijoitusten parametrien muuttaminen on helppoa ja laskuri ymmärtää muutokset heti. Lisäksi myös viimeinen välilehti eli sijoitusten tuotot ja tappiot hakevat tietonsa hallinto –välilehden kautta. Kaikki muutokset mitä hallintoon tehdään vaikuttavat siis automaattisesti jokaiseen välilehteen.

Sijoitusten tuotot ja tappiot –välilehdellä lasketaan saatava –välilehdellä annettujen tietojen avulla sijoittajan tuotot ja tappiot eri luottoluokkien sijoituksissa kuukauden tarkkuudella. Kertyneet voitot ja tappiot sitten siirretään yhteenveto –välilehden tarkemmalle erittelylle, jossa ne ovat tiivistetysti. Sijoitusten tuotot ja tappiot –välilehden tarkoitus on siis ainoastaan tuottaa tietoa siitä, kuinka sijoittajan tuotto ja tappio muodostuu ajanmyötä eri luottoluokissa. Laskuri hakee saatava – välilehden tiedoista sijoitetun pääoman määrän, luottoluokitusjaottelun, hallinto –välilehdeltä luottoluokkien koron ja luottotappion. Sen jälkeen laskuri rakentaa luettelon kuukauden tarkkuudella, josta lasketaan aina kertynyt korko, luottotappio ja jäljellä olevasta pääomasta maksettava palvelumaksu.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyössä oli tarkoitus tarkastella minkälaisia rahoitusmahdollisuuksia osakeyhtiöllä on käytössä, ja miten eri rahoitusmuotojen hinnat poikkeavat toisistaan. Opinnäytetyön toimeksiantaja on perustamassa uutta toimintaa rahoitusmarkkinoille. Koska pankki- ja rahoitusyhtiölainat ovat suosituimpia rahoitustapoja vieraan pääoman ehtoisista tavoista, otetaan opinnäytetyössä kantaa siihen, miten nämä lainat rakentuvat ja mitkä tekijät mahdollisesti vaikuttavat niiden hintoihin.

Opinnäytetyön kirjallinen prosessi käynnistyi syksyllä 2016, jolloin ohjaavan opettajan kanssa käytiin läpi alustavaa opinnäytetyön aihetta, rajausta ja aikataulua. Opinnäytetyöhön kuuluvan laskurin työstäminen aloitettiin myös syksyllä 2016. Laskurin ulkoasuun tekijä sai vapaat kädet, mutta toimeksiantaja toimitti laskurissa käytettävät lainaparametrit. Laskuri valmistui toimeksiantajalle ajallaan ennen vuoden 2016 päättymistä. Tämän jälkeen opinnäytetyössä on työskennelty vain kirjallisen osuuden parissa.

Teoria osuus on tuotettu pitkälti kirjoitetun tiedon perusteella. Vaikka yrityksen rahoitus on aiheena sellainen, jonka teoria ei ole muuttunut pitkään aikaan, työssä pyrittiin käyttämään mahdollisimman uusia lähteitä. Monipuolisten lähteiden avulla saatiin koottua kattava katsaus rahoituksen teoriaan. Lähteinä toimineet kirjat on pääsääntöisesti julkaistu vuosina 2012-2017, ja näiden kirjojen välillä teoria ei ole muuttunut. Tuoreiden lähteiden avulla tuotettiin relevanttia tietoa toimeksiantajalle.

Opinnäytetyön teoriaosuuden päätuloksina voidaan pitää löytöjä siitä, että yritykset ovat viime vuosien aikana alkaneet hakea vähemmän rahoitusta pankeista ja suosimaan vaihtoehtoisia rahoitusmahdollisuuksia, kuten vertaislainayhtiöitä. Tätä tukee myös muiden rahoitusyhtiöiden, kuten Fellow Financen ja Funding Circlen julkaisemat luvut. Molempien yhtiöiden myöntämien lainojen määrä on kasvanut todella paljon vuodesta 2013. Muutoksen takana on varmasti monia syitä, mutta suomalaiset yrittäjät olivat nimenneet pankkien haluttomuuden antaa lainaa ja heidän tiukkojen ehtojensa olevan suurimpia.

Opinnäytetyö valmistui aikataulussa ja kokonaisuutena opinnäytetyön työstäminen oli todella opettavaista. Työtä tehdessä piti soveltaa opinnoissa opetettuja asioita, kuitenkin samalla oppien paljon uutta opinnäytetyön aiheesta. Toimeksiantajan kanssa yhteistyö oli toimivaa, mutta samalla

mahdollisimman vähäistä. Toimeksiantajaa ei haluttu rasittaa turhaan. Opinnäytetyön tuloksiin ollaan tyytyväisiä, vaikka itse työn tekeminen oli välillä haastavaa ja ei meinannut edetä.

Opinnäytetyölle asetetut tavoitteet saavutettiin. Toimeksiantajalle rakennettiin toimivat laskurit, joiden rinnalle koottiin laskureita tukeva teoriaosuus. Kirjalliseen osuuteen koottiin tietoa yritysrahoituksen perusteista, vertaislainojen kehittymisestä ja yrittäjien asenteista eri rahoitusvaihtoehtoja kohtaan. Toimeksiantaja pystyy hyödyntämään rakennettua laskuria internetsivustoillaan ja saa teoriaosuuden avulla katsauksen yrittäjien asenteisiin rahoitusmarkkinoilla. Opinnäytetyö antaa tulevaisuudessa toimeksiantajalle mahdollisuuden parantaa jo olemassa olevaa laskuria uuden laskurin rakentamisen sijaan. Laskuri on rakennettu siten, että lainaparametrejä on helppo päivittää tilanteen vaatimalla tavalla.

LÄHTEET

Bisnode. 2017. Rating-tilastot. Viitattu 28.3.2017. <https://www.bisnode.com/suomi/juuri-nyt/tilastot/rating-tilastot/>

Euroopan keskuspankki. 2011. EKP:n rahapolitiikka 2011. (ei julkaisupaikkaa)

Fellow Finance. 2016a. Sijoitusopas. Viitattu 3.4.2017
<http://www.fellowfinance.fi/sijoittajalle/sijoitusopas>.

Fellow Finance. 2016b. Tuotto ja riski. Viitattu 3.4.2017
<http://www.fellowfinance.fi/sijoittajalle/tuotto-ja-riski>.

Fellow Finance. 2017. Tilastot. Viitattu 11.4.2017
<http://www.fellowfinance.fi/sijoittajalle/tilastot>

Fellow Finance 2016c. Vertaislaina. Viitattu 27.4.2017
<http://www.fellowfinance.fi/lainaajalle/vertaislaina>

Finanssivalvonta. 2014. Lyhennystapa ja takaisinmaksu. Viitattu 17.4.2017.
<http://www.finanssivalvonta.fi/fi/Finanssiasiakas/Tuotteita/Lainat/Asuntolainat/Lyhennystapa/Pages/Default.aspx>

Finanssivalvonta. 2015a. Tasalyhennyslaina. Viitattu 17.4.2017.
<http://www.finanssivalvonta.fi/fi/Finanssiasiakas/Tuotteita/Lainat/Asuntolainat/Lyhennystapa/Pages/Tasalyhennyslaina.aspx>

Finanssivalvonta. 2015b. Lyhennystapa vaikuttaa korkokustannuksiin. Viitattu 17.4.2017.
<http://www.finanssivalvonta.fi/fi/Finanssiasiakas/Tuotteita/Lainat/Asuntolainat/Lyhennystapa/Pages/Lyhennystapa.aspx>

Funding Circle. 2017. Statistics. Viitattu 12.4.2017
<https://www.fundingcircle.com/uk/statistics/>

Järvinen, S. & Parviainen, A. 2012. Pääomaturvattu Sijoittaminen. Helsinki: Talentum.

Kallunki, J. 2014. Tilinpäätösanalyysi. Helsinki: Talentum.

Knüpfer, S. & Puttonen, V. 2012. Moderni Rahoitus. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Leppiniemi, J. & Lounasmeri, S. 2017. Yritysrahoitus. Helsinki: Talentum.

Makkonen Antti. 2016. Asunto- ja kuluttajarahoitus. Helsinki: Talentum

Mähönen, J. & Villa, S. 2012. Osakeyhtiö II - pääomarakenne ja rahoitus. Helsinki: Talentum.

Niskanen J & Niskanen M. 2016. Yritysrahoitus. Helsinki: Edita.

Suomen Pankki. 2013. Rahoitusmarkkinaraportti 2/2013. 2/2013.

Suomen Pankki. 2015. Yritysrahoituskysely 2015. Suomen Pankin selvitykset ja raportit.

Suomen Pankki. 2017. Korot. Viitattu
4.2.2017 <https://www.suomenpankki.fi/fi/Tilastot/korot>.

Suomen virallinen tilasto. 2017. Kansantalouden tilinpito 2015. Helsinki: Tilastokeskus.

Suomen Yrittäjät. 2016. PK-yritysbarometri 1/2016. Helsinki: Suomen Yrittäjät

Suomen Yrittäjät. 2017. PK-yritysbarometri 1/2017. Helsinki: Suomen Yrittäjät

LAINALASKURI							
Lainan määrä		Luottoluokitus		Lainan pituus, kuukautta			
100 000 €		AAA		60			
MAKSUERÄ							
Era #	Lyhenneys erä	Pääoman osuus	Koron osuus	Tilinhoitomaksu	Kumulatiivinen pääoman osuus	Kumulatiivinen koron osuus	Lainaa jäljellä
1		1 360,97 €			1 360,97 €		98 639,03 €
2		1 370,05 €			2 731,02 €		97 268,98 €
3		1 379,18 €			4 110,20 €		95 889,80 €
4		1 388,37 €			5 498,57 €		94 501,43 €
5		1 397,63 €			6 896,20 €		93 103,80 €
6		1 406,95 €			8 303,15 €		91 696,85 €
7		1 416,33 €			9 719,48 €		90 280,52 €
8		1 425,77 €			11 145,25 €		88 854,75 €
9		1 435,27 €			12 580,52 €		87 419,48 €
10		1 444,84 €			14 025,36 €		85 974,64 €
11		1 454,48 €			15 479,84 €		84 520,16 €
12		1 464,17 €			16 944,01 €		83 055,99 €
13		1 473,93 €			18 417,94 €		81 582,06 €
14		1 483,76 €			19 901,70 €		80 098,30 €
15		1 493,65 €			21 395,35 €		78 604,65 €
16		1 503,61 €			22 898,96 €		77 101,04 €
17		1 513,63 €			24 412,59 €		75 587,41 €
18		1 523,72 €			25 936,32 €		74 063,68 €
19		1 533,88 €			27 470,20 €		72 529,80 €
20		1 544,11 €			29 014,31 €		70 985,69 €
21		1 554,40 €			30 568,71 €		69 431,29 €
22		1 564,76 €			32 133,47 €		67 866,53 €
23		1 575,20 €			33 708,67 €		66 291,33 €
24		1 585,70 €			35 294,36 €		64 705,64 €
25		1 596,27 €			36 890,63 €		63 109,37 €

Lainatiedot	
Lainasumma	100 000 €
Laina-aika (KK)	60
Maksuerän suuruus	
Vällyspalkko	
<small>(ks. kirjasto/teen. l. maksun)</small>	
Tilinhoitopalkkio	
<small>(ks. Transaktiomaksun ja palvelteen)</small>	
Vuosikorko	

SJOITUSLASKURI ARVIOIDUN TUOTON LASKEMISEEN

Sijoitettava summa
100000

Sijoitus aikajakso, kuukautta
60

Haluan antaa tarkemman luottoluokka erittelyn

Luottoluokka 1 / AAA
20 %

Luottoluokka 2 / AA+
20 %

Luottoluokka 3 / AA
20 %

Luottoluokka 4 / A+
10 %

Luottoluokka 5 / A
10 %

Luottoluokka 6 / B
10 %

Luottoluokka 7 / C
10 %

HYVÄKSYTTY ERITTELY

Bruttotuotto
Nettotuotto

Tuottoprosentti
Arvioidut luottotappiot

Yhteenvedo laskelmista

Tuottokertymä Greenvestorille yhteensä

Lainanottaja		Euroa	Osuus
Lainamäärä:	100000		
Järjestelymaksu, euroa			
Järjestely fee			

Sijoittaja	
Yhteensä tuotot, euroa	

Tuottokertymä sijoittajalle viiden vuoden ajanjaksolla

Sijoitettu pääoma:	100000	1. vuosi	2. vuosi	3. vuosi	4. vuosi	5. vuosi
Luottoluokka erittely:						
Luottoluokka AAA	20 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka AA+	20 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka AA	20 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka A+	10 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka A	10 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka B	10 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Luottoluokka C	10 %					
	korkotuotto, euroa					
	Arvioitu luottotappio, euroa					
Arvioitu luottotappio yhteensä						
Yhteensä tuotot, euroa						
Tuottojen jakauma vuosittain						